



جوین به تا مهده چونکه تاوانه کانی نه وهی ئادهم دهسپرتته وه (لادهبات) ههروه کو چۆن فوو کوره ناخاوتیه کانی ئاسن ناهیلت

له جابره وه -پرهزای خوی لیبیت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- چوو بۆ لای ئوم سائیب یان ئوم موسهیب -پرهزای خوی لیبیت- فهرمووی: «ئه وه چیه ئه ی ئوم سائیب -یان ئوم موسهیب- دهلهرزیتته وه؟»، ئه ویش ووتی: تایه خوی گه وه به ره که تدار ی نه کات! -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «جوین به تا مه ده چونکه تاوانه کانی نه وهی ئادهم دهسپرتته وه (لادهبات) ههروه کو چۆن فوو کوره* ناخاوتیه کانی ئاسن ناهیلت». (*فوو کوره: ئامپرتکه بۆ فوو کردن به کوره ی ئاسندا به کاردیت

[صه حیه] [موسلیم گنراویه تیه وه]

پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- چوو بۆ لای ئوم سائیب -پرهزای خوی لیبیت- دهلهرز ی، وپرسیاری هۆکاری ئه مه ی لیبیکرد، ئه ویش ووتی: (تا)یه: واتا هۆکاری ئه مه ی تووشی بووه تایه، و تا: گه رمیه کی زۆره تووشی لاشه ده ییت، وچهند جۆرتکی هه یه. کاتیک ووتی: (خوی گه وه به ره که تدار ی نه کات!): ئه میش نزا کردنه له سه ر ئه م نه خۆشیه. پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- نه هی لیبیکرد له جویندان وقسه کردن به تا، چونکه ئه مه له کرده وه کانی خوی گه وره یه و هه رشتیک له کرده وه ی خوی گه وره ییت؛ ناییت مرۆف نه فره تی لیبیکات وجوینی پیدات چونکه جویندان پئی له هه قیقه تدا جویندانه به و پهروه ردگاره ی دروستی کردووه، بۆیه پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فره مویت: (لا تسبوا الدهر فان الله هو الدهر) واته: (جوین مه دن به کات چونکه خوی گه وره کات -دروست ده کات به رپه وه ی ده بات-). پاشان -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: (تاوانه کانی نه وهی ئادهم دهسپرتته وه -لادهبات- ههروه کو چۆن فوو کوره* ناخاوتیه کانی ئاسن ناهیلت): واتا نه خۆشی تا هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له گونا هه کان و تاوانه کان به رزبوونه وه ی پله کان، ههروه کو چۆن ئه گه ر ئاسن کاتیک ده کرتته نیو ئاگره وه پیسی وژهنگی پیه نامییت و به پاک ی دهرده چیت؛ به هه مان شیوه تا تاوانه بچووکه کانی مرۆف لادهبات بۆئه وه ی مرۆف به پاکیه وه له و (نه خۆشیه دهرچیت). (*فوو کوره: ئامپرتکه بۆ فوو کردن به کوره ی ئاسندا به کاردیت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8961>

